

KBW - FABUD
06/174/65
Siemianowice Śląskie

E1

NR.5

SOLIDARNOSC

KSIĘGZMOR PRYWATNY

Nr ew. _____
Zbigniew Suchłobowicz

Siemianowice, dnia 14.11.1980r.

NSZZ "SOLIDARNOSC"
ZAREJESTROWANY

BEZ DOKONYWANIA ZMIAN W STATUCIE.

W poniedziałek 10 listopada Sąd Najwyższy - Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym sprawy z wniosku Komitetu Założycielskiego NSZZ "Solidarność" o zarejestrowanie związku zawodowego na skutek rewizji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z 24 października 1980r. wydał orzeczenie, którym zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Wojewódzkiego i dokonał rejestracji NSZZ "Solidarność" na podstawie Statutu z 22 września 1980r. w brzmieniu uwzględniającym zmiany dokonane przez wnioskodawcę na rozprawie przed Sądem Wojewódzkim dnia 24 października 1980r. oraz zmiany dokonane przez wnioskodawcę dnia 9 listopada 1980r. na posiedzeniu Komitetu Założycielskiego NSZZ "Solidarność" do Statutu przez dodanie w § 1 zd.2 po słowach: "z Komisją Rządową w Gdańsku;" słów: / patrz załącznik/.

Jak wynika z sentencji orzeczenia, rewizja wnioskodawcy została w pełni uwzględniona.

Podstawową kwestią było pytanie, czy Sąd miał podstawy prawne do wprowadzania zmian w Statucie w postaci skreśleń czy uzupełnień. Odpowiedź na to pytanie brzmi - nie. Działanie związków zawodowych reguluje aktualnie ustawa z 1949 roku, która w artykule 1 gwarantuje dobrowolność zrzeszania się i wznosi wszelkie ograniczenia poddające związki nadzorowi władz administracyjnych. Obowiązuje zasada autonomii związków, której wyrazem jest nieingerencja państwa w wewnętrzne sprawy związku zawodowego. W świetle prawa statuty nie wymagają zatwierdzenia, nie podlegają merytorycznemu badaniu pod kątem określenia ani celu, ani zadań ani zakresu działania. O niezależności i samorządności związków zawodowych traktują konwencje międzynarodowe. Przewodniczący składu sędziowskiego przytaczając ustne motywy orzeczenia przywołał istotne fragmenty konwencji nr 87 i 98 MOP, traktujące o wolności zrzeszania się w związkach zawodowych, ratyfikowane przez Polskę.

Najistotniejsze znaczenie ma jednak protokół Porozumienia Gdańskiego.

Autonomiczność związków zawodowych nie oznacza bynajmniej - jak stwierdził przewodniczący składu orzekającego sędzia Witold Formański - całkowitej rezygnacji Państwa z kontroli w ramach przysługującego mu zwierzchnictwa. Zakres i tryb tej kontroli musi jednak wynikać z wyraźnych przepisów prawa. I tu zastosowanie mają przepisy znowelizowanej ustawy o związkach zawodowych oraz uchwały Rady Państwa w sprawie rejestracji nowopowstających Związków Zawodowych w szczególności §§ 4 i 9. Przepisy przytoczonej uchwały stanowią, że w razie stwierdzenia sprzeczności postanowień Statutu z obowiązującymi przepisami prawa Sąd odmawia rejestracji, ale nie może ingerować w treść Statutu i zmieniać go. Sąd Wojewódzki wychodząc z odmiennego błędnego założenia zmiany takie i uzupełnienia wprowadził.

Sąd Najwyższy nie dopatrywał się sprzeczności z prawem w odniesieniu do §§ 32 i 33 Statutu traktujących o strajkach. Faktem jest, iż nie ma na ten temat przepisów w randze ustawy. W tej sytuacji obowiązuje jednak zasada zgodna z którą z chwilą wejścia w życie nowej ustawy o związkach zawodowych przepisy Statutu sprzeczne z nią przestają obowiązywać - o ile takowa sprzeczność wystąpi.

Kończąc uzasadnienie orzeczenia przewodniczący składu sędziowskiego złożył oświadczenie następującej treści: "Zdaniem kompletu sądzącego Sądu Najwyższego orzeczenie usunęło przeszkodę formalnoprawną do rozwinięcia przez NSZZ "Solidarność" pełnoprawnej działalności w ramach odnowy zgodnie z postanowieniami Porozumienia Gdańskiego, zgodnie z intencjami stron, co pozwoli również przezwyciężyć trudności w jakich znalazł się nasz kraj.

Wydane przez Sąd Najwyższy orzeczenie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu, a tym samym ostatecznie zamyka sprawę rejestracji Związku. Pozostaje nam wyrazić z tego powodu najwyższe zadowolenie, bowiem NSZZ "Solidarność" może dzięki temu zabrać się do merytorycznej działalności dla dobra Ojczyzny.

Jeszcze w tym samym dniu odbyły się dwie konferencje prasowe - NSZZ "Solidarność" - gdzie B. Lis przedstawił oświadczenie Krajowej Komisji Porozumiewawczej oraz rząd, w którego imieniu wystąpił rzecznik prasowy - J. Barecki. Szanowni Czytelnicy mieli możliwość zapoznać się dzięki prasie z treścią obu oświadczeń. Jak wiemy rząd wyraził swoje zadowolenie z faktu zakończenia sprawy rejestracji - wierzymy, iż jest to zadowolenie szczere.

Ostateczna zarejestrowanie NSZZ "Solidarność" dało pełne podstawy do odwołania stanu gotowości strajkowej.

D-06/174/65

14.02

[17]

Poniżej drukujemy oświadczenie przedstawicieli służby zdrowia zrzeszonych w NSZZ "Solidarność" oraz ich wystąpienie do Dziennika Telewizyjnego, Zamieszczając wymienione teksty zwracamy uwagę na nieodpowiedzialne zachowanie się Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej jak również środków masowego przekazu / DTV/

Gdańsk, dnia 7.11.1980r.

O ś w i a d c z e n i e

W dniu dzisiejszym kolejne spotkanie przedstawicieli Służby Zdrowia zrzeszonych w NSZZ "Solidarność" z Komisją Resortową pod przewodnictwem Mariana Śliwińskiego nie przyniosło żadnych rezultatów. Narasta kryzys ochrony Zdrowia, który zagraża biologicznej egzystencji Narodu. Jego przyczyny to trwająca od dziesięcioleci dyskryminacyjna polityka w stosunku do Służby Zdrowia. Brak podstawowych leków, środków opatrunkowych i łóżek szpitalnych, oraz tragiczna sytuacja lokalowa przy postępującej dewastacji obiektów spowodowała ich przeciążenie ponad wszelką miarę. Trwa negatywny dobór kadr i ucieczka od zawodów medycznych, szczególnie personelu niższego i średniego. Lekarze emigrują za granicę i uciekają do administracji. Przyczyną tego stanu rzeczy są stale pogarszające się warunki pracy i płacy w Służbie Zdrowia. 51% pracowników czyli 310 tysięcy osób zarabia poniżej trzech tysięcy zł, żyjąc na granicy ubóstwa. Średnia płaca jest najniższa w kraju i była do sierpnia niższa od średniej płacy w innych branżach o około 1.500.-zł. Po wprowadzeniu podwyżek posierpniowych różnica ta wzrosła do około 2.400.- zł. Nic więc dziwnego, że brak obecnie około 40% personelu niższego, a jego pracę wykonują więźniowie, OHP i wojsko. W tej sytuacji zażądaliśmy podwyżki płac najniższych o około 2.000.- zł. I odpowiednio mniejszych podwyżek dla grup lepiej zarabiających. Resort zaproponował podwyżkę płac o średnio 700.- zł. a po konsultacji z Rządem podwyższano tę sumę o 65.- zł. oraz 65.- zł. z budżetu Służby Zdrowia. Pogłębiło by to upośledzenie płacowe Służby Zdrowia i doprowadziło do dalszego pogorszenia opieki zdrowotnej. Propozycję tę odrzuciliśmy. Ponieważ dotychczasowy tryb negocjacji nie przyniósł rezultatów 120-osobowa grupa delegatów Służby Zdrowia z c a ł a g o k r a j u zdecydowała pozostać w Sal. Harbowej Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, oczekując konstruktywnych propozycji Rządu. DOSYĆ LEKCEWAŻENIA ZDROWIA OBYWATELI, DOSYĆ BRAKU ŁÓŻEK, LEKARZY I PERSONELU, Z A D A N I Y R A D Y K A L N E G O R O Z W I A Z A N I A P R O B L E M U S Ł U Ż B Y Z D R O W I A. Pracownicy Służby Zdrowia! Demonstrować poparcie poprzez noszenie biało-czerwonych opasek, wywieszanie flag i plakatów oraz akcje wyjaśniające, lecz nie przerywając pracy. Dziękujemy pracownikom Komunikacji Miejskiej za poparcie naszych żądań godziwym strajkiem w dniu dzisiejszym.

Przedstawicieli

Służby Zdrowia

Zrzeszeni w NSZZ "Solidarność"

Kraków, dnia 8.11.1980r.

Dziennik Telewizyjny

Warszawa, Pl.Powstańców W-wy 7

Przedstawiciele Służby Zdrowia w NSZZ- "Solidarność"
- oświadczają co następuje:
W dniu 7.11.1980r. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej
Marian Śliwiński w wywiadzie dla Dziennika Telewizyjnego
oświadczył:, że rozmowy przedstawicieli Ministerstwa Zdrowia
i Opieki Społecznej dotyczyły wyłącznie środowiska gdańskiego.
Powyższe stwierdzenie jest nieprawdziwe, gdyż Minister Zdrowia
i Opieki Społecznej był poinformowany, że prowadzi rozmowy
z przedstawicielami Służby Zdrowia z całego Kraju, zrzeszeni
w NSZZ "Solidarność" -

W związku z powyższym kategorycznie żądamy sprostowania
powyższego sformułowania jako wprowadzenie w błąd społeczeństwa
oraz mogącego wywołać niepożądane niepokoje w Służbie Zdrowia,
w Kraju.

Prosimy również o poinformowanie najszerszej opinii publicznej
o fakcie, że zarówno w rozmowach z Komisją Rządową jak i w akcji
okupacyjnej Sali Horbowej Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, brali
i biorą nadal udział reprezentanci Służby Zdrowia z 50 Ośrodków
w Kraju w liczbie 120 osób.

Podpisano:

Przedstawiciele Służby Zdrowia
z całego Kraju
zrzeszeni w NSZZ - "Solidarność"

UCHWAŁA KRAJOWEJ KOMISJI KOORDYNACYJNEJ
PRACOWNIKÓW OŚWIATY I WYCHOWANIA NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

Gdańsk dnia 9.11.1980r. Krajowa Komisja Koordynacyjna pracow-
ników oświaty i wychowania NSZZ "Solidarność" na posiedzeniu
w Gdańsku dnia 9.11.1980r. żądając natychmiastowego zrealizowa-
nia postulatów nauczycielskich będących przedmiotem rozmów
z Komisją Resortową Ministerstwa Oświaty i Wychowania wydelego-
wała swych przedstawicieli w osobach: Bolesław Jurkiewicz -
- wrocławskie, Roman Bulenda- krakowskie, Andrzej Gliniach -
- opolskie, Cezary Raczyński- bytomskie, Cecylia Skowrońska -
- łódzkie, Tadeusz Romanowski, wałbrzyskie, Zenon Pilecki -
- toruńskie, Ignacy Czezyk- lubelskie, Ryszard Bocza Jastrzębie
Zdrój, Roman Manczak- bydgoskie, Irena Jarosz- szczecińskie,
Jadwiga Jantar - warszawskie, Stanisław Śladowski- olsztyńskie,
które przyłączając się do strajku okupacyjnego podjętego przez
Komisję do rozmów z Resortem Oświaty i Wychowania w dniu
7.11.1980r. w sali 920 Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. W przypad-
ku nie podjęcia przez Rząd natychmiastowych działań na rzecz
poprawy katastrofalnej sytuacji w polskiej oświacie i wychowaniu,
Krajowa Komisja Koordynacyjna powiększy grupę strajkujących o
przedstawicieli wszystkich województw.

Jednocześnie KKK pozostawia w Gdańsku robocze grupy informacyjne do utrzymania łączności strajkujących z nauczycielami w całym kraju z siedzibą grupy informacyjnej. Siedzibą grupy informacyjnej jest lokal Komitetu Założycielskiego Pracowników Oświaty i Wychowania NSZZ "Solidarność" w Gdańsku ul. Osiek 12 tel. 31-69-21. KKK zwraca się równocześnie z apelem do wszystkich pracowników Oświaty i Wychowania o niepodjęcie działań strajkowych a zmanifestowanie solidarności z grupą strajkującą jedynią poprzez zakładanie biało-czerwonych opasek i wywieszanie flag.

Za KKK POiW NSZZ "Solidarność"

Grażyna Tomaszewska, Zbigniew Suszyński, Janusz Mulała, Irena Jarosz, Zenon Pilecki, Jerzy Nowacki, Cecylia Skowrońska, Ignacy Czezyk, Stanisław Śnieg, Barbara Billik, Cezary Racyński, Adam Mańczak, Ryszard Bonczar, Stanisław Roszkiewicz, Grażyna Langowska, Zdzisław Rumanowski.

PROGRAM STOWARZYSZENIA KLUBÓW MYŚLI SPOŁECZNEJ
"RZECZYWISTOŚĆ"

Wydarzenia ostatnich miesięcy otwały przed polską klasą robotniczą i całym społeczeństwem perspektywę zasadniczego przeobrażenia warunków pracy i życia. Owo przeobrażenie nie dokona się samo i nie zostanie dokonane odgórnymi decyzjami. Wymaga ono, między innymi szerokich, odważnych analiz i dyskusji.

Jedną z przyczyn obecnego kryzysu był brak rzeczywistych dyskusji nad kształtem socjalizmu w naszym kraju, nad stanem życia gospodarczego politycznego i ideologicznego w Polsce. Brak było dotychczas rzetelnych analiz rzeczywistości PRL, brak było praktycznych wniosków z tych analiz. Środowiska, które podejmowały takie dyskusje, czyniły istotne analizy - istniały i działały w rozproszeniu. Ich głos był rzadko słyszany.

System sprawowania władzy w PRL rodzący atomizację ogólnospołeczną powodował atomizację w obrębie środowisk poczuwających się do związku z ideami komunizmu. Dziś, gdy uaktywniają się różne środowiska o różnej ideologii istnieje paląca potrzeba scalenia rozproszonych grup o orientacji marksistowskiej.

Potrzebne są dzisiaj marksistowskie analizy tak naszej historii najnowszej jak i współczesnej rzeczywistości i wyciągnięcie z tych analiz wniosków na przyszłość. Konieczne jest działanie na rzecz popularyzacji marksistowskiej myśli w szerokich kręgach społecznych. Niezbędne jest przezwycięzenie rozdziewu między praktyką i świadomością klasy robotniczej, a teorią, której zadanie polega, między innymi, na wyrażaniu i uogólnianiu interesów tej klasy. Nie można dalej działać bez przezwyciężenia pogłębiającej się dotychczas przepaści między doświadczeniem masowym klasy robotniczej, a praktyką polityczną partii.

Nie sposób nie widzieć też w dzisiejszej rzeczywistości aktywizacji przeciwników tak teorii marksizmu-leninizmu jak i przeciwników budowy socjalizmu w Polsce.

Istnieje potrzeba konfrontacji marksistowskiego myślenia i działania z tendencjami antymarksistowskimi w życiu społeczno-politycznym.

Oweżany za konieczne w obecnej sytuacji skupienie ludzi o orientacji marksistowsko-leninowskiej, ludzie ci działają w różnych środowiskach, ich działalność realizowana jest w różnych formach, Forum wspólnych ich dyskusji i działania przy jednoczesnym zachowaniu ich środowiskowej odrębności powinno stać się Stowarzyszenie Klubów Myśli Społecznej. Powstanie takiego stowarzyszenia pomoże w koordynacji tych rozproszonych działań. Zadań przed Stowarzyszeniem jest wiele.

Pierwszym jego zadaniem musi być określenie stanowiska wobec doświadczeń ostatnich miesięcy, gruntowna i bez uprzedzeń zapoznanie się z dokumentacją wydarzeń. Następnie trzeba postawić obustronne w ten sposób rzeczywistości pytania o teoretyczny sens faktów i wynikające z nich konsekwencje dla praktyki. Użytkanci odpowiedzi muszą przejąć weryfikację zarówno w sporze z innymi orientacjami teoretycznymi jak i w praktyce ruchu robotniczego.

Klubów Myśli Społecznej nie można traktować jako zwyczajnych klubów dyskusyjnych, ich cechą wyróżniającą powinno stać się uznanie kluczowej roli praktyki w życiu społecznym - zarówno w uznaniu jej za konieczne źródło wiedzy zorganizowanego ruchu robotniczego jak i w aktywnym stosunku do rzeczywistości, w dążeniu do jej zmiany.

Społeczną i koniecznym dopełnieniem ruchu Klubów Myśli Społecznej powinno być Stowarzyszenie prowadzące działalność upowszechniającą wyniki ich działań i dociekań.

W oparciu o już istniejące w różnych środowiskach kluby dyskusyjne oraz nowo powstałe należy więc powołać Stowarzyszenie, którego celem będzie: stowarzyszenie ram dyskusji i wymiany poglądów w środowiskach marksistowskich na temat prawidłowości rzeczywistości socjalistycznej oraz wymiana doświadczeń z zakresu pracy politycznej prowadzonej przez członków Klubu w różnych środowiskach w Kraju.

- - - - -

Od Redakcji

Przedstawiony Program odnosi się do nowotworzącego się ruchu intelektualnego, którego celem jest przezwyciężenie skostniałej, dogmatycznej oficjalnej ideologii, przezwyciężenie sprzeczności między tą ideologią a rzeczywistym życiem. Warunkiem powodzenia takiej działalności jest zapewnienie udziału w pracach klubów myśli społecznej przedstawicieli wszystkich środowisk społecznych, w tym zwłaszcza - robotników. Słabość dotychczasowej ideologii bierze się bowiem między innymi stąd, iż tworzona jest przez "urzędników politycznych" w całkowitym oderwaniu od praktycznego doświadczenia klasy robotniczej.

Jednym z takich klubów jest Studenckie Forum Dyskusyjne w Klubie "Puls" w Katowicach /Plac Wolności/ w każdy wtorek o godz. 16,00 odbywają się tam spotkania dyskusyjne z udziałem pracowników naukowych - filozofów, socjologów, ekonomistów, politologów lub pracowników a także publicystów, literatów, twórców kultury.

Pragnąc przyczynić się do ożywienia działalności katowickiego Klubu Redakcja w imieniu organizatorów serdecznie zaprasza wszystkich zainteresowanych do udziału we wtorkowych spotkaniach.

W najbliższy wtorek - 16.XI.br. odbędzie się spotkanie z dr. Aleksandrem Stasiukiem z Uniwersytetu Wrocławskiego pod hasłem: "Socjalizm a demokracja" - Klub "Puls".
Katowice, Plac Wolności godz. 10,00 - Z.P.P. 6.9.2.9.H.Y.

Z PRAC ZAKŁADOWEJ KOMISJI ROBOCZNICZEJ

I - UCHWAŁA Z 13.XI.1990 r.

Zgodnie z porozumieniem gdańskim z 31.03.80 r. uchwalono zniesienie sklepów komercyjnych i ustalenie cen mięs i wędlin na poziomie pośrednim pomiędzy cenami zwykłymi i komercyjnymi. płaczonego na naszym terenie dotychczas nie spełniono tego postulatów?

Plenum Zakładowej Komisji Robotniczej przy KBW Fabod w imieniu swojej załogi domaga się natychmiastowego spełnienia tego postulatów.

Podpisali upoważnieni delegaci Załogi:

Kazimierz Gniadek, Andrzej Blicharz, Jan Kołodziejczyk, Tadeusz Piat, Jędrzej Marciniak, Zbigniew Siodlecki, Andrzej Bychowicz, Piotr Kawa, Leszek Ruchlański, Wiesław Przybylak, Waldemar Szczerbiński, Andrzej Kołodziejczyk, Marian Kęgner, Lucjan Ruda, Mieczysław Winiarczyk, Władysław Piotrucha, Czesław Kłoc, Longin Osinski, Józef Majewski, Leszek Hasłoch, Tadeusz Siudak, Julian Sikora, Roman Sikora, Henryk Dyszy, Zbigniew Mazur, Andrzej Rucki, Franciszek Pęplak.

Poniższy artykuł ukazał się w czeskosłowackim dzienniku:

"Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury odpowiednie jury przyznało w zeszłym tygodniu poecie narodowości polskiej, emigrantowi Czesławowi Miłoszowi. Kiedy rzecznik prasowy Królewskiej Akademii Nauk ogłosił tę decyzję - żadnej sensacji w grupie zachodnich dziennikarzy, zadali oni dwa pytania:

1. Czy decyzję jury powodowały jakieś względy polityczne?
2. Czy można widzieć w tej decyzji jakiś związek z faktem, że papieżem jest Polak?

Pomimo tego, iż odpowiedź rzecznika była oczywiście przecząca bez znaczenia, że już samo sformułowanie pytań przez burżuazyjnych dziennikarzy coś oznacza. Otóż Czesław Miłosz od roku 1951 żyje na emigracji, w roku 1958 na stałe osiadł w USA. Sam klasowo i narodowo oderwał się od polskiego ludu pracującego, jego kultury.

Ziemia rodzinna jest dlań dziś niczym: przecież powiedział publicznie, że "jedyną jego ojczyzną jest tylko język polski".

Do czasu nagradzania był jako poeta nieznany światu. Nawet w Polsce jego nazwisko wyłączało krąg historyków literatury nie mówi nikomu nic.

Wiersze Miłosza nie ukazały nigdy w jego kraju w wydaniu książkowym, autor nie proponował ich nigdy polskim wydawnictwom, sądząc zaś po ich poziomie jest jasne, że z trudem wytrzymałoby konkurencję poetów naprawdę polskich.

W świat? Wprawdzie wiersze Miłosza były przez samego autora /1/ tłumaczone na dwa światowe języki - angielski i francuski - ale nawet wówczas kultura zachodnia nie przejawiała w nim żadnego zainteresowania. Jak z tego widać znana praktyka przyznawanie nagrody Nobla w dziedzinie literatury jest kontynuowana. W sposób programowy i zamierzony przyznawana jest ludziom, którzy oderwali się od swego narodu, którzy artystycznie nie znaczą nic. Niedawno był Solżenicyn, teraz Miłosz.

Dwa pytania zachodnich dziennikarzy postawiono bezpośrednio po opublikowaniu decyzji jury pozornie zaskakującej samo w sobie zawierającą odpowiedź. Wystarczy skreślić w nich zaimek pytający. Praktyka przyznawania Nobla w dziedzinie literatury sprawia, że nagroda ta przestaje być obiektywnym kryterium rzeczywistych wartości literackich. Jest bez wątpienia instrumentem burżuazyjnej ideologii i kultury, która we własnym interesie klasowym również i w tym roku obdarzyła upolitycznioną nagrodą autora nie wnoszącego nic nowego do skarbnicy sztuki, zwłaszcza sztuki postępowej, który niczym nie wzbogacił ani własnej ani światowej kultury, za to zapisał się jako rzeczywisty i duchowy emigrant socjalizmu.

RUDE PRAVO 15.10.1980 r.

Trudno o komentarz. Autor artykułu jest tendencyjnym ignorantem operującym półprawdą. Dziwić się tylko należy, że Redakcja "Rudego Prava" zdecydowała się wydrukować taki tekst podważający nie tylko wartości ideologiczne i kulturalne zawarte w poezji Czesława Miłosza, ale również neguje autorytet szwedzkiej Królewskiej Akademii Nauk.

Artykuł jest złośliwym paszkwilem wymierzonym przeciwko kulturze polskiej.

Informacja o poradnictwie prawnym przy MKZ NSZZ "Solidarność"
w Krakowie

1. W siedzibie MKZ "Solidarność" w Krakowie ul. Karmelicka 16 funkcjonuje Zespół Prawników w następującym składzie:

1. Mgr Kazimierz Bugajski	- Kierownik Zespołu	tej. domowy
		200-70
2. Mgr Zbigniew Chojnacki	- Członek	"
		239-50
3. Mgr Adolf Czernak	- "	"
4. dr Lesław Galeński	- "	"
		219-02
5. mgr Walerian Gołwiński	- "	"
		742-39
6. mgr Antoni Gleiksner	- "	"
		163-33
7. mgr Jan Kosch	- "	"
		212-31
8. mgr Teresa Krzyżanowska	- "	"
		214-67
9. mgr Celina Laskowska	- "	"
10. mgr Zbigniew Mrówczyński	- "	"
		346-69
11. mgr Krystyna Sieniawska	- "	"
		288-68
12. mgr Bolesław Szczepanik	- "	"
		304-75
13. mgr Wiktor Szczypiński	- "	"
		269-98
14. mgr Barbara Tyrała	- "	"
15. mgr Andrzej Kubas	- "	"

Praca Zespołu Prawników polega na udzielaniu porad prawnych członkom MKZ "Solidarność" w sprawach związkowych z zakresu prawa pracy, na wydawaniu opinii prawnych na każde zapytanie Zarządu MKZ "Solidarność" oraz na obsłudze prawnoinformacyjnej zebrani założycielskich w zakładach pracy i instytucjach. Porady prawne udzielane są społecznie w lokalu MKZ z wyjątkiem dni świątecznych i wolnych od pracy w godz. od 9-tej do 18-tej. Członkowie Zespołu udzielają również porad telefonicznych tak w MKZ "Solidarność" /tel. 249-97, 240-76/ oraz poprzez telefony domowe.

2. Zespół Prawników pracuje w porozumieniu z Radą Adwokacką w Krakowie czego wyrazem jest jednomyślna uchwała tejże Rady, podjęta na zebraniu w dniu 26 września br., której poniżej podajemy pełny tekst.
" Rada Adwokacka Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Krakowie przyjmuje do akceptacyjnej wiadomości sprawozdanie kol. dr Andrzeja Rozmarynowicza z działalności adwokatów i radców prawnych w zakresie poradnictwa ośnośnie prawa pracy i szeroko podjętej problematyki związków zawodowych prowadzonych przez MKZ w Krakowie.

Rada Adwokacka uznaje celowość prowadzenia społecznego, jednolitego poradnictwa w omawianym temacie. Zachęca przeto kolegów adwokatów i radców prawnych do tej działalności, zobowiązując równocześnie dr Andrzeja Rozmarynowicza do składania Radzie Adwokackiej sprawozdań tego poradnictwa".

3. Rada Adwokacka w Krakowie upoważniła nadto dr Andrzeja Rozmarynowicza mgr Stefana Płażka oraz dr Jerzego Parzyńskiego do społecznej obsługi Zarządu MKZ "Solidarność" wedle potrzeb i decyzji.
4. Mgr Stefan Płażek został włączony w wyniku rozmowy przedstawicieli MKZ "Solidarność" w Krakowie z wicepremierem Kazimierzem Barcikowskim oraz I Sekretarzem KW PZPR Krystianem Dąbrówą w skład Komisji Rządowej opracowującej nową ustawę o związkach zawodowych.

Zespół Prawników zapoczątkował swą działalność niezwłocznie po zawarciu porozumienia Komitetu Strajkowego w Gdańsku z Komisją Rządową przez Andrzeja Rozmarynowicza, Jerzego Parzyńskiego w lokalach prywatnych za aprobatą Izby Adwokackiej w Krakowie. Po tej pracy od dnia 5.09.br. włączył się mgr Stefan Plazek, zyskując aplauz na spotkaniu z członkami "Solidarności" w Nowej Hucie dnia 15.09.80r. oraz mgr Andrzej Kubas. Wobec braku odpowiedniego lokalu w Krakowie poradnictwo prawno-organizacyjne prowadzone było w Klubie Inteligencji Katolickiej w Krakowie przy ul. Sienniej 5 do czasu uzyskania lokalu przy ul. Karmelickiej 16.

6. Przy Zespole Prawników zostały powołane sekcje celem opracowania poszczególnych problemów:

a/. Sekcja Przestrzegania Porządku Prawnego, która opiniować będzie wszelkie zawiadomienia i informacje o nadużyciach prawa w zakładach pracy. Kierownikiem Sekcji wybrano mgr Zbigniewa Mrówczyńskiego przy współpracy mgra Bolesława Szczepanika i Adolfa Czornaka.

b/. Sekcja Prawa Pracy, która gromadzić będzie materiały mające być podstawą do nowelizacji obecnego, obowiązującego prawa pracy.

Kierownikiem Sekcji wybrano mgra Celinę Łaskowską przy współpracy dra Jerzego Parzyńskiego i mgra Waleriana Gołuskiego.

c/. Sekcja BHP dla stałego badania warunków pracy w przedsiębiorstwach i zakładach oraz działalności społecznych inspektorów pracy i przedstawiania wniosków Zarządowi MKZ. Kierownikiem Sekcji wybrano Wiktora Szczypińskiego.

d/. Sekcja Ochrony Środowiska dla badania przekroczeń przepisów ochrony Środowiska i zanieczyszczeń atmosfery.

Kierownikiem Sekcji wybrano mgr Krystynę Sienkowską, której przydzielono do pomocy mgra Andrzeja Kubasa.

Wszelkie wnioski dotyczące w/w problemów należy składać bezpośrednio na ręce kierowników sekcji.

e/. Zarząd MKZ widzi potrzebę zainteresowania się sprawami młodzieży akademickiej w zakresie problematyki prawnej, zlecając poradnictwo kol. Antoniemu Gleikenerowi, oraz sprawami organizacji związkowej rolników, zlecając poradnictwo kol. Janowi Koschowi.

Od Redakcji

To niezmiernie cenna inicjatywa środowiska prawników krakowskich bez wątpienia godna jest przeniesienia na grunt województwa katowickiego. Wyrażamy przekonanie, iż adwokaci i radcowie prawni zorganizują przy czynnej pomocy Rady Adwokackiej w Katowicach analogiczny Zespół.

Z OSTATNIEJ CHWILI

1. Prowadzimy rozmowy w sprawie przyjazdu kabaretu "Piwnica pod Baranami" z Krakowa na dzień 29.11.1980r. z okazji święta górników
2. W dniu 13.11.1980r. odbyło się spotkanie u Prezydenta Miasta Siemianowice. W spotkaniu, które miało na celu omówienie sytuacji bieżącej w zakresie dostaw artykułów żywnościowych oraz żądanie zlikwidowania cen komercyjnych, udział wzięli przedstawiciele "Solidarności" wszystkich wiodących zakładów miasta Siemianowice.
Prezydent wyjaśnił, że zamówienia na artykuły mięsne są prawie całkowicie realizowane a występujące braki są spowodowane tworzeniem zapasów przez mieszkańców.
Prezydent zapewnił, że istnieje pełne pokrycie cukru ale tylko na bony. Występuje brak maki z powodu nieregularności dostaw.
Uzgodniono, że 19.11.1980r. o godz.10.00 odbędzie się spotkanie u Prezydenta Wózniczki przedstawicieli "Solidarności" z dyrekcjami zakładów odpowiedzialnych za dostawy rynkowe artykułów żywnościowych.
Dzień wcześniej tj. 18.11.1980r. w KBW Fabud spotkała się na roboczo przedstawiciele ZKR-ów z Siemianowic i najbliższych okolic celem skoordynowania działań w zakresie zaopatrzenia rynku na naszym terenie

3. Podpisano porozumienie w sprawie wprowadzenia w KBW Fabud "Karty Górnika" z dniem 1.01.1981r./nie mylić z deputatem węglowym/ Rozmowy szczegółowe trwają. Dokładniejsze informacje zostaną podane niezwłocznie po finalnych ustaleniach

- - - - -

1. Lud nie będzie ładu przestrzegał, gdy brak mu żywności,
2. Gdy nadszedł czas właściwy, a działań nie podejmiesz, wówczas klęskę poniesiesz.
3. Każdy władca pragnie stabilizacji, a jednak kryzys nadchodzi niespodziewanie.

4. Człowiek ma sześć pragnień. Jego oczy pragną oglądać piękną barwę, jego uszy słuchać pięknych dźwięków, jego nos czuć wonie zapachy, jego usta smakować delikatne potrawy, jego członki odpoczywać i nie działać a z ubiorów lubi on to, co eleganckie, haftowane lekkie i ciepłe. Oto sześć pragnień ludu. Ignorowanie ich powoduje zamieszki, działanie w zgodzie z nimi rodzi harmonię.

Aforyzmy chińskie V - I w p.u.e PL

Niniejszy numer redagowali:

- Paweł Łaba, Wiesław Przybyłek, Leszek Strzelecki,
Tomasz Taczowski.